

המאשימה :

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום - פלילי
רח' התקווה 4 באר-שבע, מיקוד 8489312 ת"ד 615
טלפון : 073-3922000 פקס : 02-6462812
דוא"ל DA-BSH-criminal@justice.gov.il

- נ ג ד -

הנאשם :

מוחמד בן סלמאן אבו עדרה

יליד 1978,

רחובות

(במעצר מתאריך 03.02.21)

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת כדלקמן :

כללי :

1. ארגון החמא"ס הוכרז כארגון טרוריסטי ביום 22.6.89 על ידי ממשלת ישראל, וכן הוכרז ביום 15.9.89 כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון. מאז 1.11.16 הוא מהווה ארגון טרור לפי חוק המאבק בטרור, תשע"ו – 2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**").
2. הנאשם הינו אזרח מדינת ישראל.
3. אשתו וארבעת ילדיו של הנאשם מתגוררים ברפיח שברצועת עזה.
4. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ונוכח נסיבותיו ההומניטריות, ניתנה רשות לנאשם לצאת לרצועת עזה ולהכנס חזרה לישראל, והנאשם נהג לבקר את משפחתו שברצועת עזה בערך אחת לחודש, ובכל פעם שהה בעזה לתקופה של בין כמה ימים לשבועיים.

5. הנאשם עבד בבית קברות בנס ציונה בתקופה הרלוונטית.
6. במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, אולם במהלך המחצית השניה של שנת 2019, פנה גורם המשויך לחמא"ס בעזה, לנאשם, כששהה בעזה, משום שהוא אזרח ישראלי, בעל קשרי משפחה ברצועת עזה, בכדי לגייס את הנאשם לפעילות של ריגול וסיוע לחמאס במלחמתו נגד מטרות בישראל, כפי שיפורט באישומים הבאים.
7. בהמשך, כפי שיפורט באישומים, ביצע הנאשם מעשים במסגרת ארגון החמא"ס, ועשה המעשים בכוונה לפגוע בבטחון המדינה.

אישום ראשון :

- א. העובדות :
1. במחצית השניה של שנת 2019, יצא הנאשם מישראל מספר פעמים לרצועת עזה וחזר לישראל. כאשר היה בעזה, שהה בבית אישתו שם (להלן: "הבית").
2. במועד כלשהו שאינו ידוע במדויק למאשימה, באחת הפעמים כשהנאשם היה בעזה בביתו, הגיע לביתה של אשתו של הנאשם ברפיח פעיל חמא"ס הידוע בכינויו אבו אחמד (להלן: "אבו אחמד") והציג את עצמו כממשלת חמאס. באותה הזדמנות הוא פנה אל הנאשם והציע לו לפעול במסגרת החמא"ס נגד מדינת ישראל, זאת על רקע ידיעתו של אבו אחמד כי הנאשם נוהג לעבור בין רצועת עזה לישראל על בסיס חודשי ובאופן חופשי, ורצונו לנצל זאת.
3. הנאשם נענה לפנייתו של אבו אחמד והתגייס לפעול בחמא"ס כנגד ישראל. במסגרת הגיוס נתנה לנאשם הבטחה מצדו של אבו אחמד שיקבל בתמורה עזרה מארגון החמא"ס בכל דבר שיצטרך ברצועת עזה.
4. במפגש הני"ל תדרך אבו אחמד את הנאשם כיצד לעמוד עימו בקשר כשהוא בישראל, ואיך ידווח לו מישראל לעזה, וכן הנחה את הנאשם לרכוש טלפון סלולרי חדש יחד עם כרטיס סים חדש ולהוריד למכשיר זה אפליקציית ME שדרכה ידברו.
5. בהמשך למפגש שתואר, סמוך לאחר חזרתו לישראל, רכש הנאשם טלפון סלולרי מסוג 'סמסונג' וסים חדש בסכום של כ-700 שקלים, וזאת בהתאם לסיכום מול אבו אחמד, לפיו האחרון ישלם לו את תמורתם בפעם הבאה שיחזור הנאשם לרצועת עזה. בהתאם להנחייתו של אבו אחמד, הנאשם התקין בטלפון החדש את אפליקציית ME ושמר את מספר הפלאפון שאבו אחמד הביא לו תחת האות M.
6. במסגרת חברותו בחמא"ס, עשה הנאשם מעשים, שיפורטו באישומים השני והשלישי, אשר מגלים את כוונתו לסייע לאויב במלחמתו בישראל.

7. במעשיו אלו, הנאשם הפך לחבר פעיל בארגון טרור, ובהמשך עשה מעשים שמגלים את כוונתו לבגוד במדינת ישראל ולסייע לאויב במלחמתו בישראל. כמו כן, הנאשם ביצע פעולה ברכוש של ארגון טרור, או רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה, ויש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה.

ב. הוראות החיקוק:

1. **חברות בארגון טרור** – עבירה לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו – 2016 (להלן: "חוק המאבק").

2. **גילוי החלטה לבגוד** – עבירה לפי סעיף 100 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק").

3. **איסור פעולה ברכוש טרור** – עבירה לפי סעיף 32 לחוק המאבק.

אישום שני

א. העובדות:

1. זמן מה מיום קניית הטלפון, בערך בחודש פברואר 2020, התקשר אבו אחמד מעזה אל הנאשם, כשהיה בישראל, באמצעות אפליקציית ME וביקש ממנו לדווח לו, האם יש כיפת ברזל באזור מגוריו. הנאשם השיב כי קיימת כיפת ברזל בישוב קבוצת שילר ואבו אחמד ביקש ממנו לצלם אותה, ולשמור את התמונה במכשיר הטלפון הנייד שלו.

2. בתום השיחה עם אבו אחמד, ועל פי הנחייתו, עלה הנאשם על רכבו מסוג מרצדס VITO שנת 2003 ונסע לקבוצת שילר, שם צילם הנאשם שתי תמונות של כיפת הברזל באיזור, בשעות הבוקר המאוחרות.

3. בתאריך 13.2.2020 יצא הנאשם מישראל, לבקר את משפחתו ברצועת עזה. סמוך לאחר כניסתו לרצועת עזה, מעבר במחסום של חמא"ס בעזה, והגעתו לביתו, הגיע אבו אחמד לבית הנאשם. אבו אחמד לקח מהנאשם לבדיקה את הטלפון הסלולרי בו צילם את התמונות של כיפת הברזל, ואמר לו כי להבא ידבר איתו דרך הטלפון הסלולרי הרגיל שלו ושעליו לקנות סים של חברת גיוואל, וכך עשה הנאשם.

4. בהתאם לתיאום בין הנאשם לאבו אחמד, החזיר אבו אחמד לנאשם את עלות הטלפון הנייד והסים שרכש.

5. הנאשם חזר לישראל בתאריך 1.3.2020. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר שהנאשם חזר שוב לשטח ישראל, התקשר אבו אחמד מעזה לנאשם פעם נוספת וביקש ממנו לדווח לו האם קיימת כיפת ברזל באזור פלמחים. הנאשם השיב לו כי הוא נוסע לאזור

- זה הרבה ויבדוק זאת. מייד משהסתיימה השיחה נסע הנאשם לאזור פלמחים על מנת לוודא כי נמצאת שם כיפת ברזל ולאחר שראה את כיפת הברזל, דיווח על כך לאבו אחמד.
6. הנאשם מסר ידיעות אלו לאבו אחמד, כשהוא מודע לכך שמיקום כיפות הברזל בישראל חשוב לארגון החמא"ס, לשם ירי טילים לעבר ישראל, וכי הארגון יעשה בידיעות אלו שימוש במסגרת מלחמתו, נגד מטרות בישראל, ועשה כן בכוונה לפגוע בבטחון המדינה.
7. במעשיו אלו, מסר הנאשם ידיעות לאויב, העלולות להיות לתועלת האויב ובכוונה לפגוע בבטחון המדינה.

ב. הוראות החיקוק:

מסירת ידיעה לאויב – עבירה לפי סעיף 111 (חלופה שלישית) לחוק.

אישום שלישי:

א. העובדות:

1. בהמשך לאירועים שפורטו באישומים הקודמים, הנאשם נותר בישראל מחודש מרץ 2020, ויצא מישראל לרצועת עזה, למשפחתו, רק לאחר תקופה ממושכת, בתאריך 15.11.20.
2. סמוך לאחר הגעתו של הנאשם לבית בעזה, הגיע אבו אחמד לביתו של הנאשם ואמר לו כי הוא מעוניין להעביר כספים מעזה לישראל, וביקש מהנאשם להעביר כסף בישראל, מחשבונו האישי, לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, ואבו אחמד יחזיר לנאשם את הכסף בעזה. הנאשם הסכים לשתף פעולה עם בקשתו של אבו אחמד והשניים סיכמו שיהיו בקשר בהמשך.
3. לאחר כשלושה ימים, כשהנאשם עודו בעזה, התקשר אבו אחמד לנאשם ואמר לו כי הוא צריך להעביר בדחיפות כספים לישראל, כשהנאשם מבין כי הכספים מיועדים לפעילות טרור של ארגון החמאס בישראל. הנאשם השיב לו שיוכל להיעזר באחינו וויסאם אבו עדרה (להלן: "וויסאם") שמחזיק בכרטיס האשראי של הנאשם ויוכל לעזור לאבו אחמד בהעברת הכסף בישראל.
4. אבו אחמד ביקש מהנאשם להעביר 9000 שקלים, לאדם אלמוני, שאבו אחמד לא ציין את שמו או פרטיו לנאשם, וכן העביר סכום כסף של 9000 ₪ לנאשם.
5. בהמשך לקשר הנ"ל בין הנאשם לאבו אחמד, ולשם קידומו, התקשר הנאשם לוויסאם בתאריך 22.11.20 או סמוך לו, וביקש ממנו לקחת מחמו צאבר עיאש, בישראל, סכום של 6000 ₪ ולמשוך מחשבון הבנק של הנאשם עוד כ-3000, והסביר לו שיגיע אדם אלמוני לקחת ממנו את הכסף. ויסאם עשה כן.
6. לאחר יומיים משלא הגיע האלמוני לקחת את הכסף, התקשר אבו אחמד לנאשם, שעדיין שהה בעזה, ואמר לו כי האיש אשר היה אמור לאסוף את הכסף לא עונה, והנאשם התקשר לוויסאם ואמר לו לאסוף את הכסף ולהשאיר אותו אצלו.
7. כעבור מספר ימים שוב התקשר אבו אחמד לנאשם ושאל אותו האם יש נקודה בטוחה בה וויסאם יכול להניח את הכסף שממנה יגיע האלמוני לאסוף אותו, הנאשם השיב לאבו

אחמד שוויסאם יניח את הכסף בעמוד חשמל בבית קברות בנס ציונה (להלן: "עמוד החשמל"), ואבו אחמד אישר את מקום הנחת הכסף עבור האלמוני. בסיום השיחה התקשר הנאשם לווויסאם וביקש ממנו לעשות את שתואר לעיל, דהיינו להביא את הכסף, להניח אותו שם ולעזוב את המקום, וויסאם עשה כן.

8. לאחר מספר ימים התקשר אבו אחמד לנאשם ואמר לו כי גם הפעם האלמוני לא עונה וביקש ממנו שוויסאם יאסוף את הכסף מעמוד החשמל וכך הודיע הנאשם לווויסאם, וויסאם אסף את הכסף, ועדכן בכך את הנאשם, בתאריך 28.11.20.

9. כעבור מספר ימים התקשר אבו אחמד לנאשם וביקש ממנו שוויסאם יניח את הכסף שוב בעמוד החשמל, על מנת להעבירו לאלמוני. הנאשם התקשר לווויסאם וזה נענה לבקשה. לאחר מכן, אבו אחמד עידכן את הנאשם שגם בפעם זו האלמוני לא ענה, וויסאם אסף את הכסף שוב ממקום הנחתו ליד עמוד החשמל מאוחר יותר, בהתאם לבקשתו של הנאשם.

10. הנאשם החזיר לאבו אחמד את הכסף שקיבל ממנו בעזה תמורת ההעברה בישראל, שלא יצאה לפועל.

11. בהמשך הקשר ולשם קידומו, נפגש אבו אחמד עם הנאשם מספר ימים טרם חזרתו של הנאשם לישראל, וביקש מהנאשם למחוק את מספר הטלפון שלו מהמכשיר הסלולרי שלו על מנת שלא ידעו שהוא בקשר עם פעיל חמאס.

12. בתאריך 3.2.21 הגיע הנאשם למעבר ארז על מנת להכנס חזרה לישראל, ואז נעצר.

13. במעשיו אלו, הנאשם ביצע פעולות ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן ביצועה של עבירת טרור חמורה, או במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור.

ב. הוראות החיקוק:

איסור פעולה ברכוש למטרות טרור – עבירה לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק.

ג. עדי התביעה:

1. ...



אלכס דרנבוים, עו"ד

מנהלת מחלקה בפרקליטות מחוז דרום-פלילי

באר שבע, י"ג אדר תשפ"א

25 פברואר 2021

פמ"ד 977/21

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראת סעיף 15א'(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.